

Der ligger bag ved Krigsministeriet et Kontor, der hedder Brænderiinspektoratets Kontor. Der indbetales ogsaa Ølskatten, der foregaar Kortstempling o. s. v. Det er puttet om bag i en saadan lille mørk Krog, som om Staten skammede sig ved alle de Penge, den fik ind ad den Vej. Vi kunne kalde det for det moralske Kontor. Det er ret mærkværdigt, det er Brændevin, Bajersk Øl og Kort, der ere samlede der, men det indbringer hvert Aar — og de Herrer af Flertallet stemme hvert eneste Aar for det med Glæde — over 10 Mill. Kr. Var det ikke rigtigt, om man i Stedet for alle disse smukke Ord om at arbejde paa Ædrueligheden ved det Forslag, der her foreligger til Behandling, slet og ret havde stillet Forslag om, at vi afskaffede Produktionen af alle disse efter de Herrer Mening for Befolkningen skadelige Drikke, der her er Tale om? Jeg synes, det havde været mere konsekvent og mere logisk.

Maa jeg med det samme, jeg har Ordet, rette en Henstilling til den ærede Ordfører, der jo er en indflydelsesrig Mand indenfor Afholdsbevægelsen, og som jo heller ikke lægger Skjul paa, hvad han anser for rigtigt, men kæmper varmt derfor. Jeg staar her med et Citat af et Blad, hvoraf jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse nogle faa Linier. Det vidner om, paa hvilken Maade man i visse Kredse blandt Afholdsmændene bedømmer andre Mennesker. En Afholdsagitator har været ude at tale, og hans Tale refereres saaledes: „Danmark er et af de mest fordrukne Lande i den civiliserede Verden. Allerede Shakespeare sagde, at der var noget raadent i Danmark. — — — Hvad Nytte gøre Beværterne? De gøre absolut ingen Nytte, de gøre Skade. I mange Egne af Landet dør hvert 5te Menneske af Drik. Beværterne fylde vore Sindssygeanstalter og vore Fængsler. Hele vort Retsvæsen og Fængselsvæsen kunde spares, hvis Drikke-trafikken kunde standses. Endelig bidrage Beværterne til at degenerere Befolkningen, og saa stjæle“ — stjæle! — „de hvert Aar 125 Mill. Kr. ud af Lommerne paa dem, som støtte Alkoholtrafikken. Hvis vi i fem Aar lod være at ofre disse 125 Millioner, vilde hele vor Gæld til Udlandet blive betalt. Det gav et Choc i hele vort Samfund, da det rygtedes, at Alberti havde stjaalet 15 Millioner fra de sjællandske Bønder, men skal Alberti 6 Aar i Tugthuset for dette Tyveri, burde hvert Aar 8 Beværtere puttes hver 6 Aar i Tugt-

huset, for Beværterne bogstavelig talt stjæle de 125 Millioner fra Befolkningen, og de gøre det hvert Aar, de fordele det ikke paa 14 Aar som Alberti.“ Jeg synes, det er et stift Stykke. (*Nielsen-Grøn*: Hvem er den Afholdsmand?) Det er Hr. Larsen-Ledet. Vort Partiblads i Næstved knytter dertil den Bemærkning, at dette Blad ligesom vort Parti overalt har villet støtte Ædruelighedsarbejdet, men at det absolut maa tage Afstand fra den Maade, hvorpaa vedkommende Taler drager til Felts mod en enkelt Stand. Jeg tror, den højtærede Ordfører med den Indflydelse, han har i Afholdskredse, vil kunne indlægge sig ikke ringe Fortjeneste ved at bidrage til at forhindre den Slags, der dog saa godt som noget vidner om den Fanatisme, hvormed det ærede Medlem fra Esbjerg gjorde en meget træffende Bemærkning, som det ærede Medlem fra Nibe følte sig forarget over. Jeg haaber, det ærede Medlem vil indrømme, at det, som her er kommet frem, kan kun med et mildt Ord betegnes som Fanatisme. (*Alfred Christensen*: Idiotisme!). Jeg skal ikke gøre det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds's Ord til mine, men jeg skal heller ikke tage Afstand fra dem.

Disse Par Bemærkninger har jeg ønsket at gøre ved denne Lejlighed. Idet jeg særlig føler mig tilfredsstillet ved, at den ærede Ordfører saa vedholdende og saa ofte henviste til, at det var et Folkekrav, skal jeg slutte med at bede ham om, naar der nu fremkommer et Folkekrav, som vi i snart 10—12 Aar ere fremkomne med, da at hjælpe os at føre det igennem. Ædrueligheden vil være mere tjent dermed end med Gennemførelsen af det Forslag, vi her behandle.

Lange: Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) udtalte ved Begyndelsen af sit Foredrag, at denne Lov var en ren og skær Tvangslov. Jeg skal erkende, at der naturligvis ligger nogen Tvang deri, og endogsaa, at vi nok ere for tilbøjelige til for Tiden at gaa lidt henimod alt for mange Tvangsforanstaltninger, men naar det ærede Medlem samtidig siger, at vi i Stedet for at fremsætte saadanne Love skulde vedtage en Lov om 8-Timers Arbejdsdagen, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at en saadan Lov er en Tvangslov i endnu højere Grad. Thi naar man vil svinebinde enhver Mand til ikke at maatte arbejde mere end 8 Timer, om han saa aldrig saa gerne vil, forekommer det mig at være